

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 4 april 1930 kl. 1 em.

Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 8, i anledning av herr Hollertz' motion, nr 128, angående viss ändring av § 29 mom. 4 i förordningen den 21 december 1917 med föreskrifter angående medelsförvaltningen i länen.

I en inom riksdagens andra kammare väckt, till dess femte tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 128, har herr Hollertz hemställt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära sådan ändring av nu gällande kungl. förordningen den 21 december 1917 § 29 mom. 4, att nämnda mom. erhåller ändrad lydelse, så att den bestämmelsen införes, att *alla* till länsstyrelsen inbetalda medel, så snart de uppgå till 200 kronor, skola *omedelbart* insättas i riksbanken.

Motionen.

Såsom motiv till den ifrågasatta ändringen har motionären anført, att föreskrift icke finnes om att influtna medel genast skola tillgodoföras staten, varför det för vederbörande lätt uppstår frestelse att disponera pengarna så lång tid som möjligt, vilket i detta fall kunde få ske ända till en hel månad. Risker härav kunde vara stor. Därför borde en ändring av bestämmelsen vidtagas till förekommande av oegentligheter vid medelsförvaltningen inom länen.

Efter remiss har riksräkenskapsverket den 8 mars 1930 i ärendet avgivit utlåtande av den lydelse, härvid fogad bilaga närmare utvisar.

Riksräkenskapsverket.

Till den tolkning av ifrågavarande bestämmelse, som återfinnes i riksräkenskapsverkets förenämnda utlåtande, ansluter sig jämväl utskottet. Med denna tolkning kan således den regelmässiga redovisningsperioden av en vecka ej förlängas till nästkommande månadsskifte men väl av inträffat månadsskifte förkortas. Motionen bygger sålunda i detta fall på felaktig förutsättning.

Utskottet.

Enligt vad utskottet har sig bekant tillämpas av flera länsstyrelser, bland dem sådana, som torde hava den största medelsuppbörden om händer, den regeln, att under pågående uppbördsstämmor av olika slag inflytande medel inlevereras till riksbanken samma dag eller, om detta ej låter sig göra, nästa söckendag. Efter uppbördsstämman inflytande restmedel, vilka i allmänhet representera mindre belopp, inlevereras, även de, i vissa fall, omedelbart och i varje fall ej senare än inom den längre och i författningen medgivna fristen av en vecka. Faran för missbruk (förskingring eller obehörigt tillgodonjutande av ränta) har därmed betydligt reducerats, om ej rentav bortfallit.

Under åberopande av vad utskottet sålunda anfört ifråga om rätta innebörden av ifrågavarande bestämmelse samt dess tillämpning får utskottet hemställa,

att herr Hollertz' ifrågavarande motion, nr 128, icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 april 1930.

På utskottets vägnar:

ARVID GARDELL.

Närvarande: herrar *Gardell* i Stenstu, *Blomquist*, *Schöll*, *Hansson* i Trollhättan, *Nygren*, *Hilding*, *Johansson* i Fårekulla, *Eurén*, *Hällgren* och *Andersson* i Dunker.

Bilaga.

Avskrift.

Till Riksdagens andra kammarens femte tillfälliga utskott.

Genom remiss den 14 februari 1930 har Kungl. Maj:t anbefallt riksräkenskapsverket att till utskottet avgiva yttrande över en inom andra kammaren väckt motion, nr 128, vari hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära sådan ändring av kungörelsen den 21 december 1917 med föreskrifter angående medelsförvaltningen i länen, att i § 29 mom. 4 av nämnda kungörelse införes bestämmelsen, att alla till länsstyrelsen inbetalda medel, så snart de uppgå till 200 kronor, skola omedelbart insättas i riksbanken.

Enligt angivna författningsrum skola medel, som inflyta vid av länsstyrelse hållen auktion eller annan förrättning, insättas i riksbanken så snart ske kan, medan vid länsstyrelse uppburna bevilningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter samt registrerings- eller andra dylika avgifter skola insättas sista söckendagen i varje vecka och i varje händelse före månadens utgång. Nämnda föreskrifter måste anses innebära, att ifrågavarande avgifter — vilka motionären närmast synes hava åsyftat — skola insättas minst en gång i veckan. Föreskrifterna medgiva sålunda icke — i motsats till vad i motionen förutsatts — att avgifterna i fråga mer än högst fem dagar innehållas. Någon större risk för att medlen under denna tid obehörigt disponeras av den tjänsteman, som mottagit avgifterna, torde icke föreligga. Under sådana omständigheter saknar riksräkenskapsverket anledning tillstyrka att i förevarande hänseende ändring vidtages i nu gällande föreskrifter.

I handläggningen av detta ärende har jämte undertecknade byråchefen Vide deltagit.

Stockholm den 8 mars 1930.

ERIK STRIDSBERG.

P. S. Runemark.
